

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/144/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112223485
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1112223485.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred samosudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci navrhovateľa: Y. X., X. O. Č.. X, Bratislava zastúpeného: JUDr. Erik Šablátúra, advokát so sídlom Holíčska 13, 851 05 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody vo výške 1.261,- €, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- € takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a .
Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 23.07.2012 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu škody 1 261,- € titulom zaplateného súdneho poplatku v konaní 10C 377/2004 ako aj nemajetkovej ujmy v sume 20 000,- €, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s vedením konania sp. zn. 18C 377/2004. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil na tom skutkovom základe, že sudkyňa Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 18C 377/2004, predmetom ktorého bolo konanie o nároku navrhovateľa ako zamestnanca, neprávne úradne postupovala. Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že návrh na začatie konania vo veci sp. zn. 18C 377/2004 doručil súdu dňa 13.10.2004. Súd vo veci bol nečinný, vo veci navrhovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní. Následne navrhovateľ podal návrh na Ústavný súd SR, dňa 05.03.2010. Sťažnosť bola zaevidovaná pod č. III ÚS 332/2010. Dňa 18.01.2011 Ústavný súd SR rozhodol nálezom č. k. 332/2010-31 zo dňa 18.1.2011, že Okresný súd Bratislava I spôsobil prietahy v súdnom konaní sp. zn. 18C 377/2004 v dôsledku nesústredeného konania, čo podľa navrhovateľa znamená subjektívne zavinenie sudcu a jeho odborné a morálne zlyhanie. Navrhovateľ mal za to, že v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. 332/2010-31 zo dňa 18.1.2011 zákonný sudca vo veci sp. zn. 18C 377/2004 uviedol navrhovateľa do omylu tým, že konanie prerušil uznesením č. k. 18C 377/2004-423 zo dňa 04.10.2010 z dôvodu, že v inom konaní na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 18C 136/2005 prebieha konanie, ktoré je prerušené do zaujatia stanoviska Ústavného súdu SR o nesúlade právnych predpisov, a že predmetné stanovisko Ústavného súdu bude významné aj v konaní sp. zn. 18C 377/2004. Z obsahu nálezu Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS. 332/2010-31 zo dňa 18.1.2011 v čase jeho vyhlásenia bol uvedený skutkový stav, že takéto podanie na Ústavný súd SR nebolo doručené a nenachádza sa ani v registri podaní. V tomto čase túto skutočnosť oznámila navrhovateľovi aj predsedníčka Ústavného súdu SR. Podľa navrhovateľa si zákonná sudkyňa vykonštruovala dôvod prerušenia konania sp. zn. 18C 377/2004 a navrhovateľ mal za to, že vo vzťahu k jeho osobe nečestne konala. Navrhovateľ ďalej vo svojom návrhu uviedol, že zákonná sudkyňa opäť nečestne postupovala voči jeho osobe ako účastníkovi konania tým, že dňa 25.08.2011 uznesením č. k. 18C 377/2004-448 opätovne prerušila konanie do rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci vedenej taktiež Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 18C 136/2005. Navrhovateľ vo svojom návrhu ďalej uviedol, že od podania žalobného návrhu vo veci sp. zn. 18C 377/2004 prešlo 7,5 roka a jeho jednoduchý spor nie

je stále právoplatne ukončený, stále trvá stav jeho právnej neistoty. Za uvedený čas súdneho konania nebol vykonaný rozhodujúci dôkaz pre posúdenie stavu veci, a to že nebol oboznámený obsah Internej smernice Dopravného podniku č. PR 10/03 zo dňa 06.10.2003 - uplatňovanie finančných postihov za priestupky v doprave. Navrhovateľ ďalej vo svojom návrhu uviedol, že v dôsledku neodbornej práce zákonného sudcu vo veci sp. zn. 18C 377/2004 mu bola spôsobená škoda vo výške zaplateného súdneho poplatku v celkovej sume 1 261 €, ktorý zaplatil štátu, pričom štát nezabezpečil v primeranej dobe, aby jeho právo na spravodlivý rozsudok nebolo porušené. V tomto smere poukázal navrhovateľ na článok 46 odsek 1 Ústavy SR. Náhradu škody titulom zaplateného súdneho poplatku si navrhovateľ uplatnil z dôvodu, že by bolo nemorálne od štátu, aby vyžadoval a trval naďalej na zaplatenom súdnom poplatku v spore, kde nie je schopný v dôsledku odborného a morálneho zlyhania sudcu zabezpečiť spravodlivý rozsudok bez zbytočných prietáhov. Doba 7,5 roka - a to iba na súde prvého stupňa je doba, ktorá je prietah v konaní veľkého rozmeru a oneskorená spravodlivosť už stráca účelnosť a význam pre nápravu protiprávneho stavu pri diskriminácii v zamestnaní. Navrhovateľ má za to, že na spravodlivosť sa treba pozerieť ako na službu občanom od štátu, ktorá má byť poskytovaná kvalitne, odborne. Navrhovateľ v tomto smere poukázal na § 9 zákona č. 514/2003 Zb. zák. zaplatený súdny poplatok navrhovateľ považoval za majetkovú škodu z dôvodu, že po jeho zaplatení do dňa podania žalobného návrhu v prejednávanej veci o náhradu škody a nemajetkovej ujmy nemal peniaze a ani službu od štátu - nebol vynesenej spravodlivý a právoplatný rozsudok. Navrhovateľ od odporcu požadoval aj sumu 20 000,- € titulom nemajetkovej ujmy za poškodenie jeho ústavného práva zakotveného v článku 19 odsek 1 Ústavy SR, podľa ktorého má každý občan právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti. Navrhovateľ mal za to, že dôvodne predpokladal, že sudca je znalý právnych predpisov tak hmotných ako aj procesných, no však v prípade zákonného sudcu vo veci sp. zn. 18C 377/2004 sudca sa pokúšal navrhovateľa a uviesť do omylu tým, že realizoval právne postupy, ktoré nezodpovedali reálnemu skutkovému stavu. Zákonná sudkyňa v prejednávanej veci sp. zn. 18C 377/2004 vyhlásila neodborný a nekvalitný rozsudok, ktorý bol zrušený, ktorým podľa názoru navrhovateľa nerozhodla o žalobnom návrhu navrhovateľa. Navrhovateľ vo svojom návrhu konštatoval, že zákonná sudkyňa v prejednávanej veci dňa 29.05.2007 otvorila súdne pojednávanie podľa vyjadrenia navrhovateľa v úplne inej veci ako bol navrhovateľom označený žalobný návrh. Navrhovateľ má za to, že išlo o manipuláciu so spravodlivosťou v jeho neprospech. Zákonná sudkyňa až dňa 14.01.2010 viedla pojednávanie o poškodzovaní práv navrhovateľa formou diskriminácie - v súlade s návrhom. Podľa názoru navrhovateľa takýmto konaním sa zákonná sudkyňa snažila uviesť navrhovateľa do omylu, a že za takéto podvody štátu navrhovateľ aj bude platiť súdne poplatky vo výške 663,87 € /20 000,- Sk/. Navrhovateľ vo svojom návrhu ďalej uviedol, že zákonná sudkyňa vo veci sp. zn. 18C 377/2004 vyhlásila dňa 19.06.2007 rozsudok, ktorým návrh navrhovateľa zamietla. Predmetný rozsudok bol uznesením Krajského súdu zo dňa 31.07.2009 zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa vyrúbil navrhovateľovi súdny poplatok za odvolanie v rozpore so sadzobníkom súdnych poplatkov vo výške 11 095,39 € /33 000,- Sk/, ktorý po podaní opravného prostriedku navrhovateľom bol vyrúbený vo výške 597,50 € /18 000,- Sk/. Podľa názoru navrhovateľa Okresný súd sa snažil navrhovateľa finančne poškodiť a mal v úmysle navrhovateľa uviesť do omylu. Navrhovateľ v závere svojho návrhu podotkol, že sudca nevykonal navrhovateľom žiadané dokazovanie a teda nemohla zákonná sudkyňa vo veci spravodlivo rozhodnúť. Toto konanie zákonnej sudkyne navrhovateľ vyhodnotil vo svojom návrhu, že konala v prospech odporcu, nakoľko žalobný návrh navrhovateľa bol zamietnutý.

Odporca súdu dňa 11.03.2013 doručil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, v zmysle ktorého žiadal návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Odporca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že základným predpokladom pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok, a to v danom prípade existencia nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi namietaným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodu. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preto v danom prípade potrebné, aby navrhovateľ preukázal kumulatívne splnenie všetkých troch podmienok. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prietáhov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného disciplinárnym konaním, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, z právoplatného rozhodnutia ESLP, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Odporca ďalej

vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že ak by aj súd pri rozhodovaní o náhrade škody vchádzal zo záveru, že OS BA I v konaní sp. zn. 18C 377/2004 spôsobil priesťahy v konaní, nemôže na základe tejto jednej skutočnosti priznať navrhovateľovi uplatnený nárok bez ďalšieho skúmania ostatných podmienok podľa zákona č. 514/2006 Z.z.. Pre úspešné priznanie nároku na náhradu škody musí navrhovateľ preukázať aj existenciu škody a príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a nesprávnym úradným postupom teda, že práve v dôsledku tejto konkrétnej nečinnosti súdu bolo zasiahnuté do jeho osobnostnej sféry a bola mu spôsobená majetková ako aj nemajetková ujma. Odporca sa konkrétne vyjadril k uplatnenej náhrade majetkovej škody vo výške 1 261,- €, ktorá mala vzniknúť navrhovateľovi v dôsledku ním opísaného nesprávneho úradného postupu OS BA I v konaní sp. zn. 18C 377/2004. V tejto súvislosti navrhovateľ uviedol, že súdny poplatok zaplatený navrhovateľom v prejednávanej veci bol zaplatený v súlade so zákonom č. 71/1992 Zb., ktorý však nepredstavuje skutočnú škodu, pod ktorou sa rozumie zmenšenie majetku poškodeného, ku ktorému by nedošlo, ak by nenastala škodová udalosť. Z logiky veci vyplýva, že zaplatenie súdneho poplatku za konanie, ktoré stále prebieha, nie je škodou, nakoľko v prípade úspechu navrhovateľa v konaní mu súdom bude priznaná náhrada trov konania, ktoré mu v súvislosti s prejednanou vecou vznikli. K uplatnenému nároku titulom nemajetkovej ujmy v sume 20 000,- € odporca uviedol, že súd musí vychádzať dôsledne z ust. § 17 odsek 3 zákona č. 514/2003 Zb. zák. Odporca mal za to, že navrhovateľ v návrhu nepreukázal dôvodnosť uplatnenej nemajetkovej ujmy, neuviedol žiadne skutočnosti alebo okolnosti, na základe ktorých bolo možné vyvodiť záver, že postupom súdu došlo k neprimeranému zásahu do jeho osobnostnej sféry, ale obmedzil sa navrhovateľ len na podrobné popisovanie konania zákonného sudcu pri prejednávaní veci a je preto viac než nepravdepodobné, žeby v dôsledku namietaného postupu OS BA I mohlo byť akýmkoľvek spôsobom zasiahnuté do osobnostných práv navrhovateľa, do jeho rodinných vzťahov, pracovných vzťahov a nemohol byť ovplyvnený ani jeho spoločenský život. Odporca ďalej poukázal vo svojom vyjadrení na ust. § 17 odsek 2 zák. č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého odporca mal za to, že nie každý preukázaný dopad pochybenia orgánu verejnej moci na poškodeného musí mať za následok priznanie finančného odškodnenia. V niektorých prípadoch je totiž vzhľadom na nízku mieru závažnosti zásahu pre poškodeného dostatočným zadosťučinením samotné konštatovanie porušenia práva, preto odporca vzhľadom na okolnosti daného prípadu mal za to, že pre navrhovateľa bolo dostatočným zadosťučinením vydanie nálezu Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 332/2010 a ním priznané finančné zadosťučinenie a ďalšie priznanie náhrady nemajetkovej ujmy by bolo neprimerané.

Navrhovateľ po začatí konania v prejednávanej veci - písomným podaním doručeným súdu dňa 01.06.2015 - časť žalobného návrhu zobral späť v tom smere, že nežiadal, aby súd v prejednávanej veci skúmal nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 18C 377/2004 v súvislosti so spôsobenými priesťahmi v prejednávanej veci, nakoľko rozhodol ÚS SR nálezom č. III. ÚS 332/2010-31 zo dňa 18.01.2011 a priesťahy spôsobené od 18.01.2011 bude riešiť ÚS SR pod sp. zn. II. ÚS 239/2015, nakoľko uznesením II. ÚS 239/2015-19 zo dňa 16.04.2015 prijal sťažnosť navrhovateľa na ďalšie konanie. Predmetom konania bolo len skúmanie postupu súdu vo veci sp. zn. 18C 377/2004 bez toho, aby súd skúmal, či v prejednávanej veci vznikli neodôvodnené priesťahy v konaní. Navrhovateľ zotrval na výške uplatnenej škody ako aj na výške uplatnenej nemajetkovej ujmy.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním výsluchom navrhovateľa, na základe vyjadrení právnych zástupcov účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 18C 377/2004, sp. zn. 18C 136/2005, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovolávali a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh a prednesov na pojednávaní. Súd zamietol návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychológia za účelom zisťovania zdravotného stavu navrhovateľa v súvislosti s vedením konania sp. zn. 18C 377/2004, takéto dokazovanie je vo vzťahu k uplatnenému nároku navrhovateľom nadbytočné a nehospodárne z dôvodu, že uplatnený nárok navrhovateľom je z pohľadu zákona č. 514/2003 Z.z. nedôvodný. Súd taktiež nenariadil výsluch navrhovateľom navrhnutých svedkov O. X. - T. U. U. G., G. K. - L. P. U. G., Š. V., nakoľko vo vzťahu k uplatnenému nároku navrhovateľom je takéto dokazovanie nadbytočné a nehospodárne, ako aj z dôvodu, že svedkovia, ktorých výsluch navrhol v konaní neboli, ani nemohli byť, svedkami takých skutkových okolností súvisiacich s uplatnenými nárokmi navrhovateľom v prejednávanej veci. Súd taktiež zamietol návrh

na doplnenie dokazovania výsluchom zákonnej sudkyne v konaní 18C 377/2004, nakoľko vec nie je právoplatne skočená a sudca sa k obsahu prejednávanej veci nemôže vyjadrovať.

Podľa ustanovenia § 1 zákona č. 514/2003 Z.z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ustanovenia § 2 cit. zákona na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 cit. zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 cit. zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1, písmeno a/, bod 1. cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, a škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 cit. zákona prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ odporcu požiadala o predbežné prerokovanie nároku v zmysle citovaného ustanovenia § 15 zákona č. 514/2003 Z.z.. Písomnú žiadosť navrhovateľ odporcovi doručil dňa 5.4.2011. Odporca uplatnený nárok navrhovateľom predbežne prerokoval avšak s negatívnym výsledkom.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov sudca je predstaviteľ súdnej moci. Právomoc súdu sudca vykonáva na nezávislom a nestrannom súde oddelene od iných štátnych orgánov.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 cit. zákona sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje

neustranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 2 ods. 3 cit. zákona sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a zákonom. Právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutý v jeho rozhodnutí vydanom v konaní podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na základe návrhu súdu je pre súd záväzný.

Podľa § 2 ods. 4 cit. zákona za podmienok ustanovených osobitnými predpismi 1) je sudca viazaný aj právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí súd vyššieho stupňa.

Podľa ustanovenia § 30 ods. 1 cit. zákona v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Obmedzenia štátneho funkcionára pri výkone štátnej funkcie podľa osobitného predpisu 11) sa vzťahujú primerane aj na sudcu. Podľa ustanovenia § 30 ods. 2 cit. zákona v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä

- a) presadzovať a obhajovať nezávislosť súdnictva a jeho dobrú povesť,
- b) odmietnuť akýkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo žiadosť, ktorých cieľom by mohlo byť ohrozenie nezávislosti súdnictva,
- c) nenechať sa pri výkone svojej funkcie ovplyvniť záujmami politických strán, politických hnutí, verejnou mienkou alebo oznamovacími prostriedkami,
- d) vystupovať nezaujato a k stranám alebo k účastníkom konania pristupovať bez ekonomických, sociálnych, rasových, etnických, sexuálnych alebo náboženských predsudkov,
- e) dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná,
- f) spíňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti po celý čas trvania funkcie sudcu,
- g) dodržiavať zásady sudcovskej etiky.

Medzi základné povinnosti sudcu patrí podľa § 30 zákona o sudcoch napr.:

"(1)...sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov....

(2) V záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä a) presadzovať a obhajovať nezávislosť súdnictva a jeho dobrú povesť,...

(11) Sudca je povinný zdržať sa verejného vyslovovania svojho názoru o veciach prejednávaných súdmi."

Tieto zákonné ustanovenia sú vyjadrením najmä čl. 141 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého "V Slovenskej republike vykonávajú súdnictvo nezávislé a nestranné súdy". Musia však byť vykladané a uplatňované v súlade s ústavou (čl. 152 ods. 4). Zákonné povinnosti sudcu sa realizujú v konkrétnom čase a priestore. Mali by byť v priamom vzťahu k takej sudcovskej nezávislosti, ktorá zodpovedá pojmu právny štát (je jeho nedeliteľnou súčasťou).

Hoci rozhodovacia činnosť sudcu môže vzbudzovať nevôľu u účastníkov konania najmä vtedy, ak by rozhodnutie nezodpovedalo ich návrhom, takáto skutočnosť však napriek tomu neopravňuje účastníka, aby podaním žalobného návrhu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. spochybňoval procesné úkony súdu, ktoré výlučne podliehajú procesnému preskúmaniu v rámci odvolacieho konania.

Súčasťou práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Ústavná úprava práva na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky) zároveň na druhej strane zahrňuje aj právo na to, aby právna vec účastníka nebola odňatá zákonnému sudcovi, ktorý bol určený podľa zákonných pravidiel príslušnosti súdov (čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky). Obsahom práva na prerokovanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a rozhodnúť podľa predstáv účastníka konania. Obsahom základného práva na prerokovanie veci nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby. Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len "ESLP") pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska (sudcu), ale podľa objektívnych symptómov. Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávanej veci a k účastníkom konania.

V zmysle čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sú sudcovia pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní len ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou a zákonom.

Sudca musí vystupovať nezáujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K účastníkom konania je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k prejednávanej veci, k účastníkom konania a k ich zástupcom vecný, profesionálny prístup. Miera schopnosti sudcu zachovať nadhľad a potrebnú dávku odstupku od veci, od účastníkov konania a od všetkého, čo súvisí s prejednávaním veci v súdnom konaní je daná stupňom osobnej a osobnostnej pripravenosti sudcu na výkon súdnictva.

Rozhodovacia činnosť sudcu je prirodzeným a zákonom predpokladaným prejavom jeho profesionálnosti, ktorá sama o sebe nezakladá možnosť vzniku pochybností o jeho nezáujatosti alebo neobjektívnosti v iných ním prerokovaných veciach. Je bežné, že sudca prejednáva a rozhoduje spory, ktoré vedú tí istí účastníci s rozdielnym skutkovým i právnym základom, alebo spory účastníka, ktorý sám vedie viaceré spory s rôznymi účastníkmi.

Keďže navrhovateľ sa nárokov uplatnených v konaní už nedomáhal v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal byť zapríčinený neodôvodnenými prieťahmi v konaní sp. zn. 18C 377/2004, súd sa skutkovo venoval možnému vzniku škody titulom splnenia si poplatkovej povinnosti navrhovateľa v konaní sp. zn. 18C 377/2004 a možnému vzniku nároku navrhovateľa na priznanie nemajetkovej ujmy v príčinnej súvislosti s namietaným procesným postupom zákonného sudcu vo veci sp. zn. 18C 377/2004 .

Súd dospel jednoznačne k záveru, že oba nároky uplatnené navrhovateľom sú neopodstatnené a súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Bolo povinnosťou navrhovateľa, aby v konaní uniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Zodpovednosť štátu za vznik škody v súvislosti s neprávym úradným postupom vzniká za preukázania všetkých troch podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorými sú

- nesprávny úradný postup

- vznik škody či nemajetkovej ujmy

- príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody či nemajetkovej ujmy

Existencia všetkých troch podmienok musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nepostačuje iba pravdepodobnostný záver o splnení niektorej z nich. Požiadavka na kumulatívne splnenie podmienok vedie k tomu, ak nie je naplnená čo aj len jedna z podmienok návrhu nie je možné vyhovieť bez ohľadu na to, či sú splnené ostatné podmienky. Zákon neustanovuje v akom poradí sa má súd v spore o náhradu škody jednotlivými podmienkami zaoberať, je preto na úvahe súdu, ako bude postupovať.

Podľa jednotlivých druhov štátnej moci sa aj štátne orgány delia na orgány zákonodarné, výkonné a súdne. Výkon súdnictva sa uskutočňuje predovšetkým v rozhodovacej činnosti súdov. Nesprávny úradný postup sa môže vyskytnúť najmä v súvislosti s neprimeranou dĺžkou konania (v prejednávanej veci sa však navrhovateľ nedomáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v súvislosti s prípadným nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v neodôvodnených prieťahoch v súdnom konaní 18C 377/2004). Súd sa v konaní riadi Občianskym súdnym poriadkom a hmotnoprávnou normou, ktorú na prejednávanú vec aplikuje. Samotné jednotlivé procesné úkony súdu, ktoré až na výnimky sú vykonávané podľa úvahy sudcu, ktorý súdne konanie vedie, nie je možné preskúmať v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Jednotlivé procesné úkony môžu byť preskúmané iba v rámci odvolacieho konania v prípade, že niektorý z účastníkov konania podá voči jednotlivým rozhodnutiam súdu riadny opravný prostriedok ak mu zákon takéto oprávnenie priznáva.

Navrhovateľ sa v prejednávanej veci domáha náhrady škody v súvislosti so splnením si poplatkovej povinnosti v konaní sp. zn. 18C 377/2004 z dôvodu, že štátu nevznikol nárok na zaplatenie súdneho poplatku navrhovateľom, respektíve nárok na jeho ponechanie si, nakoľko konanie sp. zn. 18C 377/2004 nie je právoplatne skončené. Zákon č. 514/2003 Z.z. nezakladá v žiadnom ustanovení nárok účastníka civilného konania na náhradu škody titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku v súvislosti s dĺžkou konania, v ktorom účastníkovi konania vznikla poplatková povinnosť. Účastníkovi konania, ktorému vznikla poplatková povinnosť, ktorú si splnil ako účastník civilného konania, v prípade jeho úspechu bude súdom priznaná náhrada trov konania, čo platí aj vo vzťahu k navrhovateľovi vo veci sp. zn. 18C 377/2004. Navrhovateľ v tejto súvislosti nemohol ani preukázať žiadnu z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za uplatnenú škodu, nakoľko navrhovateľovi v súvislosti s konaním sp. zn. 18C 377/2004 škoda nevznikla. Navrhovateľ si splnil len svoju zákonnú povinnosť účastníka konania zaplatením súdnych poplatkov vo veci sp. zn. 18C 377/2004.

Navrhovateľ si v konaní uplatnil aj nárok na priznanie nemajetkovej ujmy v súvislosti s namietanými procesnými postupmi zákonnej sudkyne vo veci sp. zn. 18C 377/2004. Súd v konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. nemôže preskúmať jednotlivé procesné úkony súdu, ktoré zákonný sudca

počas vedenia realizoval, a ktorými podľa názoru navrhovateľa zasiahol do jeho práv ako účastníka konania. Jednotlivé procesné úkony súdu budú preskúmané v rámci odvolacieho konania v prípade, že niektorý účastník konania využije možnosť podať voči rozhodnutiam súdu riadny opravný prostriedok. Súd dodáva, že navrhovateľ sa nároku na priznanie nemajetkovej ujmy nedomáha v súvislosti s konštatovanými prietahmi v konaní sp. zn. 18C 377/2004 Ústavným súdom Slovenskej republiky, čo vyplýva z jeho písomného podania doručeného súdu dňa 1.6.2015.

Aj keď súdu v konaní o náhradu škody neprináleží preskúmať namietaný procesný postup sudcu v konaní sp. zn. 18C 377/2004, na doplnenie len fakticky súd uvádza, že z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 18C 377/2004 vedeného Okresným súdom Bratislava I vyplýva, že navrhovateľ dňa 13.10.2004 doručil súdu písomný návrh zo dňa 5.9.2004 s označením "návrh na začatie súdneho konania vo veci pracovnoprávneho sporu - poškodenie práv zamestnanca formou diskriminácie", ktorej znaky sú vedené v § 13 zákona č. 311/2001 Z. z. Petit návrhu - čiže formulácia výroku rozsudku vydania ktorého sa navrhovateľ v prejednávanej veci domáhal, navrhovateľ formuloval tak, že sa domáha, aby súd rozsudkom vo veci samej zrušil upozornenie na porušovanie pracovnej disciplíny, zrušil uloženie pokuty 500,- Sk, zároveň žiadal, aby súd vyhlásil za nezákonné uplatnenie smernice finančných postihov č. PR 10/2003, nakoľko Zákonník práce v žiadnom ustanovení neumožňuje utváranie interných vnútropodnikových sadzovníkov pokút, a tým následne krátenie miezd, žiadal, aby bol odporca zaviazaný súdom odstrániť diskriminačné správanie svojich zamestnancov v riadiacich funkciách, aby zrušil predvolania vodičov vo svojom voľnom čase do dopravnej kancelárie. Výšku nemajetkovej ujmy v petite návrhu navrhovateľ nešpecifikoval. V prípade úspechu si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu trov konania /č. I. 7 spisu/. Odporcom v konaní je Dopravný podnik Bratislava, a.s. Uznesením č. k. 18C 377/2004-19 zo dňa 13.9.2005 bol navrhovateľ súdom v zmysle ustanovenia 43 ods. 1,2 O.s.p. vyzvaný na odstránenie väd návrhu a to konkrétne, aby určil výšku nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil voči žalovanému odporcovi. Zároveň bol navrhovateľ vyzvaný, aby upresnil petít návrhu v časti, v ktorej žiadal, aby súd odstránil diskriminačné správanie svojich riadiacich pracovníkov a zrušil predvolania vodičov vo voľnom čase do dopravnej kancelárie tak, aby určil navrhovateľ povinnosti odporcu jasným a vykonateľným petitom.

Navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu dňa 12.10.2005 / č. I. 21 / špecifikoval výšku nemajetkovej sumy vo výške 300 000,- Sk, zároveň žiadal, aby súd zakázal vedúcim pracovníkom odporcu predvolávať vodičov odporcu do dopravnej kancelárie po "službe" t.j. vo voľnom čase vodičov a zároveň žiadal, aby súd zrušil vyhrážku, že pokiaľ sa nedostavia, bude vec posudzovaná prísnejšie. Navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 3.10.2006, sa informoval na stav konania.

Vo veci bol dňa 12.12.2006 určený termín pojednávania na deň 20.2.2007. Zároveň bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh v sume 20 000,- Sk, návrh navrhovateľa bol zároveň doručený odporcovi spolu s výzvou, aby sa k návrhu navrhovateľa písomne vyjadril.

Výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola datovaná dátumom zo dňa 16.1.2007, ktorá bola doručená navrhovateľovi dňa 19.1.2007, navrhovateľ bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku v sume 20 000,- Sk v lehote 10 dní od dňa doručenia výzvy. Sudkyňa opakovane dala pokyn, aby bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku, avšak tento pokyn ako vyplýva z obsahu spisu nebol realizovaný. Z obsahu záznamu súdnej asistentky vyplýva, že navrhovateľ súdny poplatok ešte ku dňu 26.7.2007 nezaplatil. Navrhovateľ, podľa záznamu z učtárne OS BA I, zaplatil súdny poplatok v zmysle výpisu ŠP zo dňa 25.1.2007, čo vyplýva zo záznamu o zaplatení SP zo dňa 26.1.2007 /č. I. 116 spisu/. Dňa 26.1.2007 odporca doručil súdu písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu spolu s listinnými dôkazmi. Dňa 30.1.2007 navrhovateľ súdu doručil písomné doplnenie k žalobnému návrhu spolu s listinnými dôkazmi.

Dňa 20.2.2007 bolo vedené konanie, ktoré bolo odročené na termín 29.5.2007. Konania v zápisnici boli označené "poškodzovanie práv zamestnanca formou diskriminácie".

Dňa 26.2.2007 navrhovateľ doručil súdu písomné podanie, ktorým namietal obsah zápisnice z pojednávania konaného dňa 20.2.2007.

Dňa 26.2.2007 navrhovateľ doručil súdu podanie, ktorým podľa jeho označenia doplnil dôkazný materiál. Navrhovateľ bol súdom vyzvaný dňa 2.3.2007 na doloženie hodnoverného listinného dôkazu o zaplatení súdneho poplatku.

Dňa 12.3.2007 navrhovateľ súdu doručil odpoveď na výzvu súdu za účelom preukázania zaplatenia súdneho poplatku.

Dňa 29.5.2007 sa konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na termín 19.6.2007, na ktorý sa navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 29.5.2007 ospravedlnil.

Dňa 5.6.2007 navrhovateľ súdu doručil písomné podanie z obsahu ktorého vyplýva, že vyjadruje k priebehu konania vo veci samej.

Súčasťou tohto podania bola aj úprava žalobného petitu.

Z obsahu zápisnice z pojednávania konaného dňa 19.6.2007 vyplýva, že sa navrhovateľ na termín pojednávania nedostavil. Na pojednávaní konanom dňa 19.6.2007 bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 300 000,- Sk zamietol a vo zvyšku, to je o zrušenie upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny, o zrušenie pokuty 500,- Sk ako postihu podľa smernice, o vyhlásenie za nezákonné uplatňovanie smerných finančných postihov, o zákaz vedúcim pracovníkom odporcu predvolávať vodičov do dopravnej kancelárie po službe, o zrušenie vyhrážky súd konanie zastavil. Rozsudok bol účastníkom konania doručený obidvom dňa 17.8.2007.

Dňa 20.8.2007 navrhovateľ doručil voči predmetnému rozsudku riadny opravný prostriedok - odvolanie. Navrhovateľ bol súdom vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie v sume 30 000,- Sk uznesením č. k. 18C 377/2004-159 zo dňa 14.9.2007, ktoré bolo v dôsledku doručeného odvolania navrhovateľom súdu dňa 2.6.2008, uznesením č. k. 18C 377/04-169 zo dňa 27.6.2008 zrušené a navrhovateľ bol zaviazaný na zaplatenie súdneho poplatku v sume 18 000,- Sk.

Navrhovateľ súdu dňa 17.7.2008 doručil odvolanie voči uzneseniu č. k. 18C 377/04-169 zo dňa 27.6.2008. Predmetné uznesenie bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co 209/2008-174 zo dňa 28.8.2008 potvrdené.

Vec bola predložená dňa 29.12.2008 Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa voči rozsudku súdu prvého stupňa.

Rozsudok súdu prvého stupňa bol uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co 331/08-189 zo dňa 31.7.2009 zrušený a vec bola prvostupňovému súdu vrátená na ďalšie konanie. Spis bol súdu prvého stupňa z KS BA doručený dňa 3.9.2007.

Vo veci bol súdom dňa 2.10.2009 určený termín pojednávania na deň 12.11.2009.

Navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 12.11.2009 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného odporcu na zaplatenie sumy 9 958,17 € titulom nemajetkovej ujmy vo zvyšku návrh zobrať späť. Odporca so späťvzatím časti návrhu súhlasil. O späťvzatí časti návrhu bolo rozhodnuté uznesením konajúceho súdu č. k. 18C 377/2004-409 zo dňa 26.8.2010 zároveň predmetným uznesením bol navrhovateľ vyzvaný na špecifikáciu návrhu.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 12.11.2009 navrhovateľ žiadal, aby mu súd vrátil časť preplatku na zaplatenom súdnom poplatku.

Tejto žiadosti vyhovie súdom nebolo, v zmysle písomnej odpovede súdu zo dňa 12.11.2009

Dňa 19.11.2009 navrhovateľ doručil súdu písomné podanie, s ktorým súdu doručil aj listinné dôkazy.

Dňa 10.12.2009 navrhovateľ doručil súdu písomné podanie z obsahu ktorého vyplýva, že označil meno svedka, ktorého v konaní žiadal vypočuť a zároveň požiadal súd o zabezpečenie dôkazov od žalovaného odporcu.

Súd vo veci dňa 16.12.2009 určil termín pojednávania na deň 14.1.2010.

Dňa 17.12.2009 odporca súdu doručil listinné dôkazy, ktoré súd vyžiadal na základe písomných podaní doručených súdu navrhovateľom.

Dňa 18.12.2009 odporca súdu doručil písomné vyjadrenie k meritu veci.

Súd na termín pojednávania určený na deň 14.1.2010 predvolal svedka v zmysle pokynu sudcu zo dňa 22.12.2009.

Pojednávanie bolo odročené na termín 18.3.2010.

Navrhovateľ súdu dňa 20.1.2010 doručil vo veci písomné podanie spolu s listinnými dôkazmi.

Súd uznesením č. k. 18C 377/2004-297 zo dňa 10.2.2010 zamietol návrh navrhovateľa na vrátenie súdneho poplatku v sume 663,88 € a 597,49 €.

Navrhovateľ súdu dňa 22.2.2010 doručil odvolanie voči predmetnému uzneseniu.

Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 18.3.2010 vyplýva, že pojednávanie bolo odročené na termín 29.4.2010.

Uznesením č. k. 18C 377/2004-315 zo dňa 18.3.2010 bol navrhovateľ vyzvaný na upresnenie žalobného návrhu.

Navrhovateľ súdu dňa 22.3.2010 doručil súdu písomné podanie, ktorým reagoval na uznesenie súdu č. k. 18C 377/2004-315 zo dňa 18.3.2010.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ Ústavnému súdu SR doručil sťažnosť podľa § 127 ods. 1 Ústavy SR na porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Dňa 8.4.2010 navrhovateľ súdu doručil doplnenie žalobného návrhu a samostatným podaním, taktiež doručeným súdu dňa 29.4.2010 rozšíril žalobný návrh.

Súd na pojednávaní konanom dňa 29.4.2010 prerušil konanie do rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci OS BA I sp. zn. 18C 35/2007. Pojednávanie bolo v dôsledku vyhláseného uznesenia o prerušení konania odročené na neurčito.

Súd vypracoval písomné uznesenie o prerušení konania pod č. k. 18C 377/2004- 346 dňa 29.4.2010, ktorým prerušil konanie do rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci OS BA I sp. zn. 18C 35/2007.

Dňa 29.4.2010 navrhovateľ písomne požiadal súd o podanie správy o stave konania. Samostatným podaním, doručeným súdu dňa 29.4.2010, navrhovateľ požiadal o zmenu petitu návrhu.

Dňa 20.5.2010 odporca súdu doručil písomné vyjadrenie vo veci samej.

Uznesenie č. k. 18C 377/2004- 346 dňa 29.4.2010 bolo konajúcim súdom uznesením č. k. 18C 377/2004-368 zo dňa 31.5.2010 zrušené a súd uznesením prerušil konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písmeno b / druhej vety O.s.p do zaujatia stanoviska Ústavného súdu SR a súd postúpil návrh Ústavnému súdu SR, zároveň súd pripustil rozšírenie žalobného návrhu o príslušenstvo žalovanej sumy. Súd zrušil uznesenie č. k. 18C 377/2004-368 zo dňa 31.5.2010 z dôvodu, že navrhovateľ uplatnený nárok za rok 2006 vzal, podaním doručeným súdu dňa 29.6.2010, späť.

Navrhovateľ súdu dňa 29.6.2010 doručil písomné podanie, ktorým zobral späť časť návrhu, ktorým zároveň požiadal o pripustenie zmeny petitu návrhu. Samostatným podaním, doručeným súdu dňa 29.6.2010, navrhovateľ podal odvolanie voči uzneseniu zo dňa 31.5.2010.

Súd uznesením č. k. 18C 377/2004-377 zo dňa 1.7.2010 zrušil uznesenie o prerušení konania č. k. 18C 377/2004-368 zo dňa 31.5.2010 z dôvodu, že navrhovateľ časť nároku za rok 2006 zobral písomným podaním, doručeným súdu dňa 29.6.2010, späť a predmetom zaujatia stanoviska ÚS SR malo byť práve obdobie uplatneného nároku navrhovateľom za rok 2006.

Dňa 27.7.2010 navrhovateľ súdu doručil písomné podanie, ktorým žiadal súd o zabezpečenie dôkazov v podaní špecifikovaných.

Súd vyzval odporcu na doručenie listinných dôkazov navrhovateľom špecifikovaných v predmetnom konaní.

Dňa 19.8.2010 navrhovateľ doručil súdu písomné podanie v ktorom uviedol záverečné zhrnutie vo veci samej.

Pojednávanie konané dňa 26.8.2010 bolo odročené na termín 26.10.2010.

Súd uznesením č. k. 18C 377/2004-409 zo dňa 26.8.2010 zastavil konanie o časti návrhu navrhovateľa a zároveň vyzval súd navrhovateľa na odstránenie väd podania zo dňa 8.8.2010.

Dňa 17.9.2010 navrhovateľ súdu doručil písomné doplnenie žaloby.

Súd uznesením č. k. 18C 377/2004-423 zo dňa 4.10.2010 neprípustil rozšírenie žalobného návrhu a zároveň konanie prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci OS BA I sp. zn. 18C 136/2005 a zrušil uznesenie č. k. 18C 377/2004-407 zo dňa 26.8.2010. Predmetné uznesenie bolo uznesením KS v Bratislave č. k. 15Co 480/2010-445 zo dňa 30.6.2011 v napadnutej časti zrušené - to je v časti, ktorou súd konanie prerušil.

Súd uznesením č. k. 18C 377/2004-448 zo dňa 25.8.2011 konanie prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. 18C 136/2005, ktoré bolo prerušené uznesením č. k. 18C 136/2005-357 zo dňa 23.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.4.2012. Navrhovateľ dňa 21.9.2011 doručil odvolanie voči uzneseniu č. k. 18C 377/2004-448 zo dňa 25.8.2011.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co 457/2001-476 zo dňa 29.2.2012 bolo uznesenie 18C 377/2004-448 potvrdené. Bolo taktiež potvrdené uznesenie súdu 18C 377/2004-297, ktorým súd návrh navrhovateľa na vrátenie súdneho poplatku v sume 663,88 € a v sume 597,49 € zamietol.

Súd uznesením 18C 377/2004-480 zo dňa 13.6.2012 rozhodol o pokračovaní v konaní a zároveň prerušil konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písmeno b/ druhej vety O.s.p. do zaujatia stanoviska Ústavného súdu SR a po právoplatnosti uznesenia o prerušení konania postúpi návrh Ústavnému súdu SR. Predmetné uznesenie bolo Krajským súdom v Bratislave, a to uznesením č.k. 5Co 338/2012-489 zo dňa 31.7.2012 v celom rozsahu potvrdené.

Súd prvého stupňa dňa 21.9.2012 vyhotovil návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov adresovaný Ústavnému súdu SR. Navrhovateľ voči predmetnému uzneseniu dňa 3.7.2012 doručil odvolanie.

Zákonná sudkyňa sa písomným podaním zo dňa 6.3.2014 ako aj zo dňa 1.7.2014 dopytovala na ÚS SR ako bolo vo veci návrhu OS BA I sp. zn. 18C 337/2004 rozhodnuté a zároveň požiadala o doručenie rozhodnutia ÚS SR.

ÚS SR uznesením č.k. PL. ÚS 7/2014-9 zo dňa 26.3.2014 odmietol návrh OS BAI na začatie konania o súlade právnych predpisov pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Súd následne pokračoval v konaní a na pojednávaní konanom dňa 28.11.2014 vyhlásil rozsudok, ktorým súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 3 000,- € k rukám navrhovateľa ako aj na náhradu trov konania. Návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 6 958,- € s úrokom z omeškania zo sumy 9 958,- € za

rok 2005 vo výške 5%, za rok 2006 vo výške 4%, za rok 2007 vo výške 3%, za rok 2008 vo výške 2%, za rok 2009 vo výške 1% zamietol.

Odporca voči predmetnému rozsudku doručil súdu dňa 13.1.2015 odvolanie.

Navrhovateľ súdu dňa 29.1.2015 taktiež doručil voči rozsudku odvolanie.

Z obsahu spisu vyplýva, že Ústavný súd SR uznesením č. k. II. ÚS 332/2010-12 prijal sťažnosť navrhovateľa pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa č. I. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. 18C 377/2004, vo zvyšnej časti sťažnosť navrhovateľa bola zamietnutá.

Súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Z vyššie uvedeného prehľadu procesných úkonov vykonaných zákonnou sudkyňou v konaní sp. zn. 18C 377/2004 (ktorých obsah nepodlieha preskúmaniu v prejednávanej veci) ako aj z úkonov navrhovateľa vo veci sp. zn. 18C 377/2004 vyplýva, že navrhovateľ bol právoplatnými uzneseniami súdu zaviazaný na zaplatenie súdom vyrúbených súdnych poplatkov. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I 18C 135/2005 je zrejmé, že predmetné konanie bolo prerušené uznesením č. k. 18C 136/2005-357 zo dňa 23.8.2010 do zaujatia stanoviska Ústavného súdu Slovenskej republiky a v kontexte s týmto uznesením bolo vydané uznesenie v konaní 18C č. k. 18C 377/2004-448 zo dňa 25.8.2011, ktorým súd konanie prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. 18C 136/2005.

Spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 18C 35/2007 súd neprípájal, keďže v kontexte s vedením tohto konania navrhovateľ konanie zákonnej sudkyne vo veci sp. zn. 18C 377/2004 nekonfrontoval.

Tak ako súdu už uviedol v odôvodnení rozsudku podľa článku 144 ods. 1 Ústavy SR sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa č. I. 7 ods. 2 a 5 a zákonom. Citované ustanovenie je garantom nezávislosti rozhodovania sudcov. Pod nezávislosťou pritom treba rozumieť nielen nezávislosť v rozhodovaní, ale aj nezávislosť v činnosti sudcu, ktorá predchádzala rozhodnutiu. Osobitne treba zdôrazniť aj ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z., podľa ktorého je sudca predstaviteľ súdnej moci, pričom právomoc súdu sudca vykonáva na nezávislom a nestrannom súde oddelene od iných štátnych orgánov. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že nie možné v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. hodnotiť vecnú stránku priebehu konania, vyhodnocovať, či niektorý z procesných úkonov mal sudca vykonať alebo nie, akým spôsobom mal celkovo viesť súdne konanie a vo veci rozhodnúť. Procesné úkony súdu podliehajú preskúmaniu odvolacím súdom, výhradne len v rámci vedenia konania o riadnom opravnom prostriedku, resp. dovolaciemu súdu v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, ktorých výsledkom je súd v občianskom súdnom konaní viazaný.

Súd o náhrade trov konania rozhodol v súlade s ustanovením, § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu účastníka v konaní, avšak úspešný odporca si v konaní náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorý v konaní úspech nemal, neuplatnil, nakoľko mu trovy konania v súvislosti s prejednávanou vecou nevznikli. Preto súd rozhodol tak, že nepriznáva odporcovi náhradu trov konania.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /205 ods.1 O.s.p./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 O.s.p./